

#7 Nemiet Manu jūgu

Mateja ev. 11:25-30

Šodienas nodarbībā domāsim par Jēzus piedāvāto jūgu un nastu, kas dod atvieglojumu.

Lasījums

Izlasām šodienas rakstvietu Mt 11:25-30.

Diskusija

1. Kādas ir jūsu pirmās pārdomas vai jautājumi par lasīto?

Ļaujām katram izteikties.

2. Kas, jūsuprāt, ir šodienas teksta galvenā doma? Apkopojiet to vienā teikumā.

Ļaujām katram izteikties.

Šodienas teksts sastāv no trīs šķietami atšķirīgām, tomēr saistītām domām, un tās arī aplūkosim šādā veidā — vispirms atsevišķi, bet beigās savēlot kopā.

3. Izlasām 25.pantu — par kādām cilvēka sirds attieksmēm Jēzus šeit runā? Kas ir šie gudrie un kas ir bērniņi?

Šodienas teksts iesākas ar vārdiem "Tajā pašā laikā", kas iezīmē sekojošās domas saistību ar iepriekšējo domu. Un tā arī ir – šis konteksts atklāj Jēzus domas dziļumu, izlasām 20-24.pantu.

Jēzus atklāj kādu kontrastu – no vienas puses norāj tās pilsētas, kurās visvairāk brīnumu bija noticis, un kuras tomēr turējās pie savu pašu gudrības, noraidot Jēzus liecību; no otras puses slavē tos, kuri ir bez paša gudrības, proti, kā bērniņi.

Jēzus šo salīdzinājumu lieto arī citā Rakstvietā – izlasām Mt 18:3. Tur runa ir par bērna

attieksmi, kurš nāk pie vecākiem ar pilnu pašvēlību, apzinoties, ka pats neko no sevis nepienes. Nenāk ar savas paša gudrības "kravu", bet pilnībā ir atkarīgs no vecākiem. Citā vietā Jēzus savus mācekļus uzrunā kā "bērņiņus", parādot viņu pašļaušanos uz Kungu Kristu – izlasām Jņ 13:33.

Šai attieksmei nosaukums ir – pazemība. Turprēti "gudrie" ir paštaisni un Dieva acīs augstprātīgi, spriežot visu pēc pašu liekulīgās gudrības, kā to dara pilsētas Horazīna, Bētsaīda un Kapernauma. Tur šie "gudrie" izlēma, ka Jēzus nav Dievs, kaut arī redzēja brīnumus, kādus spēj tikai Dievs paveikt. Šī gudrība ir viltus gudrība, kuru Bībele nosoda, jo patiesā gudrība ir Dieva atzišanās – izlasām Jer 8:9, Sak 9:8, Ps 111:10.

4. Izlasām 26.pantu – kādā veidā izpaužas šī Tēva labvēlība? Ko Jēzus ar to domā?

Šeit redzam Dieva un cilvēka atšķirīgās pieejas – cilvēks vadās un spriež pēc ārējā iespaida, uzskatot, ka patiesība ir gudro jeb izglītoto pusē. Tā uzskatīja tā laika jūdi, un tā arī uzskata šodienas cilvēku masas. Vai jūs ar to saskraties savā ikdienas dzīvē?

Bet Dievs nespriež pēc ārējā, Viņš redz cilvēka sirdi – izlasām 1 Sam 16:7 un 2 Kor 4:18. Tādēļ Dievs meklē cilvēka iekšējo skaistumu, nevis ārīškīgo – izlasām Sak 31:30 un 1 Pt 3:3-4. Un tāpat ar gudrību, kā jau lasījām, Dieva atzišana un bijāšana ir patiesā gudrība, pat ja tā dota cilvēkam, kurš ir neizglītots un bez augskolu grādiem. Tādēļ katrs, kurš bīstas Dievu, ir gudrāks par jebkuru zinātnieku-ateististu ar doktora grādu.

Šādi, lūk, izpaužas Dieva skaistā labvēlība, kas savā būtībā ir paradoksāla. Jo tajā ticīgs cilvēks ar bērnam līdzīgu pazemību ir augstāks par gudro. Bet šāda pieeja ir novērojama viscaur Bībelei – uzskaitiet piemērus, kurus atceraties.

Laujam katram izteikties. Pēc tam var pieminēt šos: Dāvids un Goliāts, pēdējie būs pirmie un pirmie pēdējie, Visuma Kungs Kristus piedzimst kūtī siltē u.c. Dieva labvēlība viscaur Bībelei liecina par šo pašu pieeju – ārīškīgi stiprie un gudrie krīt to priekšā, kuri ārēji ir vāji, bet iekšēji ar Dieva spēku apveltīti. Izlasām – 2 Kor 12:9.

5. Izlasām 27.pantu – kuras trīs patiesības mēs šeit uzzinām par Tēva un Jēzus attiecībām?

1) Tēvam pieder viss – izlasām arī Ps 24:1. Un šo "visu" Viņš ir nodevis Savam Dēlam Jēzum – izlasām arī Mt 28:18. Tātad, Jēzus ir Dievs, Viņš ir līdzvērtīgs Tēvam, un pat vēl vairāk – Viņam Tēvs ir uzticējies visu varu. Ne tikai visu varu, bet visu. Visu informāciju, visu gudrību, visu cilvēku glābšanu. Tātad, viss ir atkarīgs no Jēzus un Viņa izvēlēm. Jēzum pieder suverenitāte pār visu.

2) Ne vien Tēvs nodevis visu Dēlam, bet neviens cits bez Viņa nepazīst Tēvu – izlasām Jņ 1:18. Ne tikai Viņi pazīst Viens Otru, bet Viņi ir viens – izlasām Jņ 14:7-9. Viņi ir divas Personas, un tomēr viens veselums. Kopā ar Svēto Garu Viņi ir Dieva Trīsvienība. Tātad, Viņi ir viens un visa informācija un visa vara ir Viņu starpā. Kad Dievs radīja pasauli, Viņš visu laiku pavēlēja "lai top", "lai top", "lai top", bet tad, kad nonāca līdz cilvēkam, tad šī pavēles forma izmainījās uz "taisīsim", tātad daudzskaitlī, kā apzinātu izvēli un lēmumu spert šo soli. Šeit redzam šo Tēva un Jēzus vienotību.

3) Tā kā viss ir Dievā "ieslēgts" un nekas netiktu "uz āru" bez Dieva gribas, Jēzus saka, ka tiem Viņš atklāj Sevi, kuriem Pats vēlas. Šeit šī doma saplūst vienā kopīgā secinājumā – Tēvs ir visu nodevis Jēzum, un viss ir "slēgts" Viņā, bet Viņš izvēlas kādiem to atklāt. Vēl šis teikums atklāj, ka ir kādi ("tiem"), nevis visi, kuriem Viņš Sevi atklāj. Šeit tiek aizskarta izredzētības tēma. Viņš ir suverēns Dievs un suverēns Glābējs, Kurš izlemj, kurus cilvēkus Viņš izglābs, un kuriem Viņš Sevi darīs zināmu tik lielā mērā, lai viņi ticētu Viņam. Jēzus daudziem atklājās, kuri neticēja Viņam un netika glābti, kā,

piemēram, jau pieminētās pilsētas Horazīna, Bētsaīda un Kapernauma. Bet šeit ir runa par tādu atklāsmi, kas liek iepazīt Kristu kā Dievu, tātad glābjoša atklāsme. Tā tiek gan dota pēc Jēzus izvēles, tomēr tā mijiedarbojas (un nekad nav pretrunā) ar cilvēka izvēli, viņa sirds stāvokli un pazemību.

Tā ir šodienas tēmas galvenā doma – Jēzus izredz Glābšanai tos, kuri ir pazemīgi kā bērniņi.

6. Izlasām 28.-30.pantu – kāds ir Jēzus piedāvājums un solījums? Kā izskaidrot paradoksu ar atvieglojumu, kas iegūts, uzliekot sev nastu?

Jēzus piedāvā nastu, kas sniegs atvieglojumu. Grieķu valodā šis vārds "atvieglojums" nozīmē "miers", kas iestājas, kad pārstāj skriet un darboties. Doma ir, ka Jēzus nasta aptur to nemieru, kas iepriekš gulējis cilvēka sirdī. Katrs cilvēks sev uz muguras nest nastu, kas tā ir? Ļaujiet katram izteikties.

Nasta pirmām kārtām ir grēks. Un no tā tad izriet viss pārējais – sagrautas attiecības, slimības (jo grēka alga ir nāve, un nāve ved cilvēka veselību postā) un citas rūpes. Grēka dēļ cilvēkam ir pastāvīgs nemiers sirdī. Bet Jēzus piedāvā nomainīt šo nastu pret citu – izlasām Mt 16:24. Uzņemties krustu, tātad savas garīgās nāves simbolu, un ar to staigāt atlikušo dzīvi. Šī nasta joprojām ir nasta, tomēr daudz vieglāka un patīkamāka. Un tā dod atvieglojumu.

7. Kā šīs trīs daļas savijas kopā vienā domā? Centieties izteikt tās vienā kopsavilkuma teikumā.

Ļaujiet katram izteikties.

Teikums varētu skanēt apmēram šādi: Tikai pazemīgajiem Dievs atklāj Sevi glābjošā veidā, un viņi tad saņem saņem mieru.

Šis teikums ir Evaņģēlija kopsavilkums. Tas arī apvieno Dieva izredzētības un cilvēka brīvās gribas tēmu. Tādēļ šo ir svarīgi saprast.

8. Ko jūs varat no šīs Jēzus mācības iegūt savai tālākajai ikdienai?

Šodienas galvenie trīs atslēgvārdi ir: pazemība, atklāsme (Dieva Vārds), miers.

Jautājumi pārdomām: Kā es pret šīm trīs lietām izturos?

Vai rūpējos par savu pazemību Dieva un cilvēku priekšā?

Vai man ir svarīga Dieva atklāsme jeb Dieva Vārds?

Vai es jūtu krustu sev uz muguras? Tās nastu un vienlaikus mieru, skatoties uz savu nākotni?

Noslēgums

Bērni dzīvo no savas pazemības, uzticoties vecāku vadībai un atklāsmei, mācot kā dzīvot šo dzīvi. Tieši tādēļ viņiem ir miers sirdī un ir bezrūpīgi. Dieva bērni var dzīvot tāpat.